

ODESÍLATEL:

Ministerstvo životního prostředí
odbor výkonu státní správy VIII
Krapkova 3
779 00 Olomouc

ADRESÁT:

Magistrát města Olomouce
odbor koncepce a rozvoje
Hynaisova 34/10
779 00 Olomouc

V Olomouci dne 29. ledna 2014
Č j.: 87704/ENV/13, 2092/570/13
Vyřizuje: Ing. Olga Mynářová
Tel.: 585 700 955

„Návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vypořádání připomínek uplatněných k návrhu Územního plánu Olomouc - plochy 30/007 a 30/008 v katastrálním území Slavonín“

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), jako příslušný dotčený orgán na úseku ochrany a využití nerostného bohatství (ve smyslu § 15 zákona č. 44/1988 Sb., v platném znění) a na úseku ochrany zemědělského půdního fondu [ve smyslu § 17 písm. a) zákona č. 334/1992 Sb., v platném znění, dále jen „zákon“] ve stanovisku č.j. 55414/ENV/13, 1311/570/13 ze dne 2. 9. 2013, které vydalo v rámci připomínkování Územního plánu Olomouc, uvedlo, že nesouhlasí s „Návrhem rozhodnutí o námitkách a návrhem vypořádání připomínek uplatněných k návrhu Územního plánu Olomouc“ (dále jen „návrh rozhodnutí“, který předložil Magistrát města Olomouce jako pořizovatel předmětného územního plánu (dále jen „pořizovatel“). Důvodem bylo mimo jiné to, že v některých případech nebyly respektovány podmínky ministerstva uplatněné v návaznosti na společné jednání (viz přípis ministerstva č.j. 4779/ENV/12, 144/570/12 ze dne 2. 2. 2012), včetně podmínek „Dohody o návrhu Územního plánu Olomouc“ uzavřené mezi pořizovatelem a ministerstvem dne 11. 12. 2012 a podmínek uplatněných ministerstvem v rámci veřejného projednání (viz č.j. 3917/ENV/13, 104/570/13 ze dne 10. 3. 2013), když bylo v „návrhu rozhodnutí“ navrženo některým uplatněným námitkám vyhovět přesto, že dotčené plochy (s požadavkem na jejich vymezení jako součást zastavitelných ploch) nebyly kladně projednány podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona. Takovým případem byl i návrh na vypořádání námitky č. 1447a), týkající se ploch 30/007 a 30/008 [nesouhlas vlastníka pozemků s řešením uvedeným v návrhu územního plánu, kde jsou uvedené plochy definovány jako stabilizované v nezastavěném území a plochy zemědělské a požadavek na zachování řešení uvedeného v konceptu územního plánu (dotčené území definováno jako plocha zastavitelná a plocha smíšená výrobní), případně jiné odpovídající řešení, neboť řešení podle návrhu územního plánu znemožňuje realizaci projektu

Národního biomedicínského a biotechnologického parku, dále jen „NBBP“]. Podle předloženého „návrhu rozhodnutí“ pořizovatel navrhl uvedené námítce vyhovět (vymezit dotčené území jako součást zastavitelné plochy veřejného vybavení) a to přesto, že území ploch 30/007 a 30/008 nebylo možné v rámci společného jednání (navrhováno jako plochy smíšené výrobní) kladně projednat podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona, neboť nebylo prokázáno respektování zásad ochrany zemědělského půdního fondu (dále též „ochrany ZPF“) daných ustanovením § 5 odst. 1 zákona. Vypuštění uvedených rozvojových ploch bylo následně akceptováno i v „Dohodě o návrhu Územního plánu Olomouc“ (viz výše). Oproti dříve projednávanému a neodsouhlasenému záměru na vymezení těchto ploch jako smíšených výrobních pořizovatel pouze, bez jakéhokoli zdůvodnění navrhované změny a případných vazeb této změny na již projednané a přijaté závěry, navrhl vymezit dotčené území jako součást zastavitelné plochy veřejného vybavení.

Dne 3. 10. 2013 ministerstvo obdrželo materiál zpracovaný v září 2013 arch. ateliérem KNESL+KYNČL s.r.o. ("Územní plán Olomouc, Přehled změn po 1. veřejném projednání návrhu, které se týkají rozvojových ploch, ale nemají zásadní vliv na celkové vyhodnocení předpokládaných záborů ZPF", "Územní plán Olomouc, Přehled změn po 1. veřejném projednání návrhu, které mají vliv na vyhodnocení předpokládaných záborů ZPF" a "Územní plán Olomouc, Návrh, Přehled námitek a připomínek, které se týkají lokality 15 /Neředín a cihelna/, s vyznačením dotčených území"). Na základě posouzení uvedeného materiálu a závěrů jednání mezi ministerstvem a pořizovatelem (ve dnech 11. 10. 2013 a 21. 10. 2013), byl ministerstvu dne 21. 10. 2013 doručen návrh znění „Dohody o návrhu rozhodnutí o námítkách a návrhu vypořádání připomínek uplatněných k návrhu Územního plánu Olomouc“ (dále jen „Dohoda o návrhu rozhodnutí“), kde bylo mimo jiné uvedeno, že pořizovatel námítce č. 1447a) nevyhovuje (odůvodněno tím, že pořizovatel navrhl vymezit v daném území zastavitelnou plochu veřejného vybavení, ale ministerstvo za úsek ochrany ZPF ani po doplnění odůvodnění záměru nesouhlasilo s tímto řešením, neboť nebyla prokázána nezbytnost navrhovaného řešení na půdách zařazených do I. třídy ochrany a ani nebyl dokladován jiný veřejný zájem převažující nad ochranou zemědělského půdního fondu). Následně na jednání dne 26. 11. 2013 pořizovatel uplatnil požadavek, aby z „Dohody o návrhu rozhodnutí“ bylo vyjmuto vypořádání námítky č. 1447a) s tím, že k vypořádání této námítky bude ministerstvu jako dotčenému orgánu předloženo ještě další, podrobnější odůvodnění a bude o této námítce dále jednáno samostatně, v rámci uzavření dodatku „Dohody o návrhu rozhodnutí“ (dále jen „dodatek dohody“). Téhož dne (tj. 26. 11. 2013) byl ministerstvu doručen návrh upraveného znění „Dohody o návrhu rozhodnutí“, který již zohlednil uvedený požadavek pořizovatele. Konečné znění „Dohody o návrhu rozhodnutí“, kde byly zohledněny závěry výše uvedených projednávání a upraveny návrhy na vypořádání ostatních námitek vyhodnocených v materiálu doručeném dne 3. 10. 2013, tj. mimo námítky č. 1447a), byla ministerstvem a pořizovatelem podepsána dne 20. 12. 2013.

Za účelem posouzení možnosti uplatnění stanoviska (ze znalosti věci z hlediska požadavků stanovených zákonem) pro uzavření „dodatku dohody“, tj. k návrhu pořizovatele vypořádání námítky č. 1447a), ministerstvo obdrželo dne 3. 12. 2013 materiál zpracovaný v listopadu 2013 arch. ateliérem KNESL+KYNČL s.r.o. „Územní plán Olomouc, Přehled změn po 1. veřejném projednání návrhu, které mají vliv na vyhodnocení předpokládaných záborů ZPF, doplněk č. 2“ (dále jen „doplněk č. 2“). Jak je v úvodu „doplněku č. 2“ uvedeno, jsou zde dodatečně popsány úpravy ploch 30/006N a 30/007N v návrhu Územního plánu Olomouc vztahující se k námítkám č. 1355a) a 1447a), které

byly uplatněny k „lokality 30 – Technopark“, vzešlých z 1. veřejného projednání návrhu tohoto územního plánu a které mají vliv na rozsah předpokládaných záborů. Podle „návrhu rozhodnutí“ mělo být uvedeným námítkám vyhověno tak, že plochy 30/007N a 30/008N mají být vymezeny jako plochy veřejného vybavení č. 30/007Z a 30/008Z. Veškeré údaje uvedené v doplňku č. 2 se vztahují k záměru na umístění projektu NBBP na uvedených plochách, včetně přiložených příloh (příloha č. 1 „Odůvodnění umístění NBBP“, příloha č. 2 „Odůvodnění rozsahu NBBP Olomouc, příklady obdobných vědecko-výzkumných parků v Evropě“, příloha č. 3 „Popis záměru, Ideová studie NBBP Olomouc“). Podle údajů uvedených v doplňku č. 2 má být cílem připravovaného projektu NBBP vznik výzkumně-vývojové plochy pro umístění technologických firem, spin-offů a dalších inovačních aktivit (např. výzkum a vývoj radiofarmak s velmi krátkým poločasem rozpadu) s tím, že jako optimální velikost tohoto záměru je uvedena výměra 20 – 30 ha (dalších 10 – 15 ha pro zajištění rezervy jeho možného budoucího rozvoje, částečně v rámci správního území Olomouc, částečně potom ve správním území obce Hněvotín). Návrh minimálního rozsahu NBBP vychází podle přílohy č. 2 z úvah o velikostech obdobných parků v Evropě (od 3 ha ve Švýcarsku po 170 ha ve Francii) a dále z předpokládané zaměstnanosti (pro výpočet minimální plochy je uvažováno se vznikem 250 pracovních pozic ročně, tj. pro období deseti let cca 2500 nových pracovních míst s tím, že na jednoho pracovníka se podle zahraničních areálů předpokládá 30 m² podlažní plochy objektů). Při předpokládaném vytvoření prostoru pro 2500 pracovníků bylo tedy dovozeno, že by bylo třeba vybudovat budovy s celkovou podlažní plochou cca 75000 m² (2500 x 30 m²), což by při třípodlažní zástavbě mělo činit 25000 m² zastavěné plochy (při 10 – 25 % zastavěnosti by tedy měla být celková výměra areálu 10 – 25 ha). Nezbytnost umístění NBBP na plochách 30/007 a 30/008 je mimo jiné odůvodňována rovněž existencí „Memoranda o spolupráci při realizaci Národního biotechnologického a biomedicínského parku v Olomouci“ (dále jen „memorandum“), které podepsali zástupci CzechInvestu, BioMedReg UP, firmy GEMO OLOMOUC a Statutárního města Olomouce dne 28. 11. 2012.

Na základě posouzení „doplňku č. 2“, s přihlédnutím k ostatním údajům předloženým ministerstvu v průběhu projednávání nového územního plánu Olomouce (včetně materiálu zpracovaného v září 2013) a s přihlédnutím k závěrům jednání mezi ministerstvem a pořizovatelem (včetně návrhů znění jednotlivých dohod – vše viz výše uvedeno), ministerstvo uvádí následující:

- Je třeba zdůraznit, že nebylo (a v současné době ani není) vedeno řízení ve věci umístění projektu NBBP. Dotčený orgán byl oprávněn uplatňovat své požadavky, případně uplatňovat stanoviska k územnímu plánu (tj. mimo jiné k záměrům na vymezení zastavitelných ploch) s tím, že nyní posuzuje doručený návrh pořizovatele na vypořádání námitek uplatněných po veřejném projednání (tj. „návrh rozhodnutí“).
- Přesto, že se námitka č. 1355a) zcela jednoznačně vztahuje k zemědělské půdě a pořizovatel navrhl v „návrhu rozhodnutí“ jejímu částečnému vyhovění, v materiálu zpracovaném v září 2013 (viz výše uvedeno) podchycena vůbec nebyla. Podle námítky spoluvlastníci pozemku preferují jeho využití jako plochu smíšenou výrobní (jak bylo navrženo v konceptu územního plánu) s tím, že tento postup odůvodňují jednak zhodnocením svého pozemku a dále snahou dalšího vlastníka pozemků v dotčené lokalitě o změnu nezastavitelného území na plochu smíšenou výrobní. Pořizovatel

- navrhl námitce částečně vyhovět (ne jako vymezení plochy smíšené výrobní, jak v námitce požadovali spoluvlastníci pozemku, ale jako plochy veřejného vybavení).
- Stejně tak pořizovatel, jak je výše popsáno navrhl vyhovět námitce č. 1447a), tj. požadavku na zachování řešení uvedeném v konceptu územního plánu (vymezení ploch smíšených výrobních), případně jinému odpovídajícímu řešení, které by neznemožňovalo realizaci projektu „NBBP“. Podle předloženého „návrhu rozhodnutí“ pořizovatel navrhl uvedené námitce vyhovět (vymezit dotčené území již ne jako plochy smíšené výrobní, ale jako součást zastavitelné plochy veřejného vybavení).
 - Jak je zcela jednoznačně uvedeno v „Dohodě o návrhu Územního plánu Olomouc“, byly plochy 30/007 a 30/008, coby součást řešení lokality 30 (Technopark), navrhované jako smíšené výrobní, vypuštěny. Změna navrhovaného využití těchto ploch (tj. z ploch smíšených výrobních na plochy veřejného vybavení), byla provedena až po veřejném projednání, přitom však nebyla pořizovatelem nijak zdůvodněna a to ani ve smyslu nezbytnosti této změny. Stavby a zařízení veřejného vybavení (včetně staveb a zařízení pro vědu a výzkum, tj. včetně možnosti případného následného umístění NBBP) jsou přitom jako „přípustné využití“ vymezeny i na plochách smíšených výrobních (viz dokumentace návrhu územního plánu Olomouc, kapitola 7.2.2., body m), p). Lze tedy konstatovat, že záměr na vymezení ploch 30/007 a 30/008 jako zastavitelných, umožňujících umístění NBBP, byla dotčeným orgánem za úsek ochrany zemědělského půdního fondu posouzena a to v rámci širěji vymezeném rozsahu způsobu využití ploch předloženém v rámci konceptu i návrhu řešení územního plánu (tj. záměru na vymezení ploch smíšených výrobních), když plochy veřejného vybavení jsou přípustné, tj. jsou prakticky součástí, těchto ploch smíšených výrobních.
 - Ministerstvo má tedy zato, že možnost vymezení ploch smíšených výrobních (respektive případná možnost následného umístění staveb a zařízení veřejného vybavení včetně staveb a zařízení pro vědu a výzkum) již byla předmětem posouzení nejen konceptu, ale i návrhu územního plánu ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 zákona v rámci společného jednání (včetně uzavřené „Dohody o návrhu Územního plánu Olomouc“) s tím, že důvodem pro změnu využití ploch ze smíšených výrobních na plochy veřejného vybavení by neměl být ani předmět podané námitky uplatněné v rámci veřejného projednání (tj. požadavek na zařazení ploch 30/007 a 30/008 jako zastavitelných do ploch smíšených výrobních případně jiných, které umožní realizaci NBBP). V tomto smyslu tedy pro záměr vymezení zastavitelného území na dotčených zemědělských pozemcích platí stejné závěry ministerstva uplatněné jak pro plochy smíšené výrobní, tak i pro plochy technického vybavení.
 - Na základě výše uvedených souvislostí tedy nelze vyloučit, že když nebylo možné v průběhu pořizování územního plánu opakovaně záměr na vymezení ploch 30/007 a 30/008 jakožto zastavitelných kladně projednat (protože nebylo prokázáno respektování zásad zákona a pořizovatel tento stav akceptoval), že by mohla být nově předložená změna ve způsobu vymezení ploch 30/007 a 30/008 z ploch smíšených výrobních na plochy veřejného vybavení provedena pouze účelově, ve snaze vyhovět uplatněným námitkám vlastníků dotčených zemědělských pozemků z důvodu zhodnocení těchto zemědělských pozemků. V této souvislosti ministerstvo zdůrazňuje, že není oprávněno upřednostňovat některé záměry podle případných vlastnických vztahů k jednotlivým pozemkům, odkazy na vlastnické vztahy nejsou ani důvodem pro možnost kladného projednání podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona.
 - Podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona jsou pořizovatelé a projektanti povinni řídit se zásadami ochrany zemědělského půdního fondu ve smyslu ustanovení § 4 zákona

(tj. mimo jiné nezbytnost dokladování, že pro nezemědělské účely nebylo možné použít nezemědělskou půdu, případně nezastavěné a nedostatečně využitě pozemky v zastavěném území nebo na nezastavěných plochách stavebních pozemků staveb mimo toto území, stavební proluky a plochy získané zbořením přežilých budov a zařízení). Lze konstatovat, že ani z „doplňku č. 2“ nevyplývá, že by takové plochy, byly hodnoceny.

- Podle ustanovení § 4 dále pro pořizovatele a projektanty platí povinnost, že pokud musí v nezbytných případech dojít k odnětí zemědělského půdního fondu, je nutné mimo jiné odnímat jen nejnutnější plochu zemědělského půdního fondu. Přitom, jak je již výše uvedeno, podle „doplňku č. 2“ vychází návrh minimálního rozsahu NBBP z úvah o velikostech obdobných parků v Evropě (od 3 ha ve Švýcarsku po 170 ha ve Francii) a dále z předpokládané zaměstnanosti. Při předpokládaném vytvoření prostoru pro 2500 pracovníků bylo přitom dovozeno, že by bylo třeba vybudovat budovy s celkovou podlažní plochou cca 75000 m² (2500 x 30 m²), což by při třípodlažní zástavbě mělo činit 25000 m² (tj. 2,5 ha) zastavěné plochy. Takovou výměru je tedy (i ve vazbě na výměru obdobného areálu ve Švýcarsku) možné považovat i za nejnutnější plochu pro případnou realizaci NBBP ve smyslu uvedené zásady zákona.
- Z žádných předložených podkladů nevyplývá nezbytnost uvažované případné zastavěnosti 10 – 25 %. Takové odkazy lze však v této fázi považovat pouze za spekulativní, relevantním důvodem zcela nepodložené, s případným cílem co největšího stanovení údajné potřeby rozsahu NBBP (v „doplňku č. 2“ uváděných 10 – 25 ha, resp. 42 ha s tím, že cca 20 ha vymezeno na správním území Olomouc). Pouze pro doplnění - na jiných plochách lokality 30 (Technopark) je podle návrhu územního plánu navrhována zastavěnost do 55%.
- V rámci „rozhodnutí o námitkách“ pořizovatel navrhuje vyhovět (resp. částečně vyhovět) uplatněným námitkám č. 1355a) a č. 1447a) a tak plochy 30/007 a 30/008 o celkové výměře 19,9 ha vymezit jako zastavitelné. Na základě výše uvedených souvislostí lze konstatovat, že takový postup nerespektuje ustanovení § 4 (resp. ustanovení § 5 odst. 1) zákona, tj. pořizovatel a projektant v tomto případě nerespektoval povinnosti, které mu stanovuje zákon.
- V daném případě jsou plochy 30/007 o výměře 12,28 ha a 30/008 o výměře 7,62 ha tvořeny půdou zařazenou do I. třídy ochrany. Podle Metodického pokynu MŽP č.j. OOLP/1067/96 se jedná o půdy bonitně nejcennější, které je možno odejmout ze zemědělského půdního fondu pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, popřípadě pro liniové stavby zásadního významu. V daném případě však nebylo prokázáno (a to ani v doplňku č. 2), že nelze areál NBBP umístit na jiných plochách k tomuto účelu kladně projednaných podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona, případně půdách nezemědělských (viz výše), či půdách zemědělských bonitně méně cenných. Jak je uvedeno v „doplňku č. 2“, byly pro uvedený záměr vytipovány (a v tomto smyslu i hodnoceny) pouze plochy s výměrou nad 20 ha. Přitom v materiálu zpracovaném v září 2013 je uvedeno, že minimální výměra pro realizaci záměru NBBP je 10 ha (a přesto, že by při třípodlažní zástavbě měly zastavěné plochy činit cca 2,5 ha – viz výše). Z tohoto důvodu lze tedy odůvodnění uvedené v „doplňku č. 2“ považovat za zcela nedostatečné a závěry o nezbytnosti vymezení zastavitelných ploch 30/007 a 30/008 za velmi zavádějící. V požadované vzdálenosti cca do 2,5 km od Fakultní nemocnice Olomouc tak chybí případné hodnocení i jiných ploch (např. ploch smíšených výrobních na lokalitě 15 („plochy přestavby“) o celkové výměře 16,33 ha (podle informativních údajů katastru nemovitostí se přitom jedná převážně o pozemky

evidované jako ostatní plocha či zastavěná plocha a nádvoří, některé dokonce ve vlastnictví Statutárního města Olomouc).

- Za velmi zavádějící (či nepravdivé) lze označit i údaje uvedené „v doplňku č. 2“ o údajné nedostupnosti (a tím i nevhodnosti možnosti umístění NBBP) do stávající lokality „Technologický park Olomouc-Hněvotín“ (v rámci správního území Olomouce o výměře 47 ha, viz stanovisko ministerstva č.j. 10892/ENV/009, 434/660/09 ze dne 21. 2. 2009). Podle nám dostupných podkladů jsou např. na této lokalitě (viz obr. č. 3 – Obsazenost stávajících zastavitelných ploch) dosud volné pozemky o celkové výměře cca 35,5 ha (z toho v uceleném tvaru 2 části, o výměře cca 15,3 ha či 5 ha).
- K odkazům na existenci „Memoranda“ ze dne 28. 11. 2012 ministerstvo podotýká, že bylo podepsáno v době po ukončeném společném jednání (tedy v době, kdy již bylo pořizovateli známo, že plochy 30/007 a 30/008 nebyly kladně projednány podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona) a v době, kdy již bylo projednáváno znění „Dohody o návrhu Územního plánu Olomouc“ (podepsané dne 11. 12. 2012). Přes uvedený stav se přitom Statutární město Olomouc zavázalo k vymezení plochy pro NBBP právě v dotčeném území, a to v rámci II. a III. etapy rozvoje „Technologického parku Olomouc – Hněvotín“ (lokality o celkové plánované výměře cca 95 ha). V této souvislosti ministerstvo zdůrazňuje, že záměr na vymezení celkové zastavitelné plochy o výměře cca 95 ha byl již podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona projednán (viz stanovisko ministerstva č.j. 10892/ENV/009, 434/660/09 ze dne 21. 2. 2009) přičemž ministerstvo konstatovalo, že kladně projednaná výměra je pouze 47 ha (viz výše uvedeno) a uvedlo, že tato výměra je řešením maximálně možným, které nelze dále rozšiřovat na úkor okolních zemědělsky využívaných ploch nejvyšší třídy ochrany. Pokud se tedy Statutární město Olomouc zavázalo k postupu, který je zjevně v rozporu s výše uvedenými závěry projednávání územně plánovací dokumentace, nese plnou zodpovědnost za případné negativní dopady tohoto jednání.

Na základě výše uvedených zjištění, ministerstvo k opakovaně předkládanému záměru, aby byly plochy 30/007 a 30/008 vymezeny jako zastavitelné konstatuje, že ani v „doplňku č. 2“ nebylo prokázáno respektování ustanovení § 5 odst. 1 zákona. Nebyla prokázána potřeba vymezení dalších ploch smíšených výrobních, případně ploch veřejného vybavení (s přípustným využitím pro stavby a zařízení veřejného vybavení, či stavby a zařízení pro vědu a výzkum - viz rozdíl mezi jednotlivými podmínkami využití ploch s rozdílným způsobem využití, kapitola 7.2. a 7.5. návrhu územního plánu) nad rámec ploch již kladně projednaných v rámci předcházejících řízení, zvláště potom na zemědělské půdě I. třídy ochrany, představující další rozšiřování zástavby do volné krajiny. Ani v doplňku č. 2 přitom nebyl dokladován jiný veřejný zájem na vymezení zastavitelných ploch 30/007 a 30/008 jako ploch veřejného vybavení, který by převážil nad ochranou zemědělského půdního fondu (tj. nebylo prokázáno, že případné následné umístění NBBP je možné pouze a jedině na plochách 30/007 a 30/008 a že nelze pro tento účel využít jiné, kladně projednané plochy, např. dosud nezastavěnou část plochy stávajícího „Technologického parku Olomouc – Hněvotín“, nebo část ploch smíšených výrobních, včetně ploch veřejného vybavení na lokalitě 15). V této souvislosti ministerstvo odkazuje i na závěry Nejvyššího správního soudu (nezbytnost řádného odůvodnění podle požadavků ustanovení § 4 a ustanovení § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF zvláště v případech vymezení zastavitelných ploch o nikoli zanedbatelné rozloze na

Ministerstvo životního prostředí

zemědělských půdách I. či II. třídy ochrany), které byly mimo jiné zveřejněny i ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Ze shora uvedených důvodů nelze souhlasit s navrženým způsobem vypořádání připomínek č. 1355a) a č. 1447 a) tak, jak bylo předloženo v „Návrhu rozhodnutí“.

S pozdravem

Bc. Ing. František Ondráš
ředitel odboru výkonu státní správy VIII

Obdrží na vědomí:

Magistrát města Olomouce, odbor ŽP
Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor ŽPZ

- a.a. - 570/13 – ZPF